

OECD *Multilingual Summaries* International Migration Outlook 2017

Summary in Polish

Przeczytaj całą publikację pod adresem: 10.1787/migr_outlook-2017-en

Przegląd migracji międzynarodowej 2017

Streszczenie w języku polskim

Główne trendy

Według wstępnych danych na rok 2016 przepływy migracyjne w przypadku migracji stałej w krajach OECD zwiększyły się trzeci rok z rzędu. W 2016 roku do krajów OECD imigrowało ok. 5 milionów ludzi, czyli znacznie więcej niż w przypadku ostatniego rekordu z 2007 roku odnotowanego jeszcze przed kryzysem gospodarczym.

Wzrost z lat 2015-2016 był spowodowany przede wszystkim migracjami o podłożu humanitarnym, które od stycznia 2015 do grudnia 2016 dotyczyły 1,5 miliona ludzi. Po jednej trzeciej stałych migracji do OECD w 2015 roku wynikało ze zjawiska łączenia rodzin oraz swobodnego przepływu osób w Unii Europejskiej. Pięć głównych krajów pochodzenia migrantów to Chiny, Syria, Rumunia, Polska i Indie. 29% nowych imigrantów do krajów OECD pochodzi z innego kraju OECD.

Migracja tymczasowa w krajach OECD także przybrała na sile. W 2015 roku wewnętrzna mobilność międzynarodowa w firmach wzrosła o ponad 10%, a zjawisko oddelegowywania pracowników w Unii Europejskiej - o 3%. Rekrutacja międzynarodowa pracowników sezonowych nasiliła się w wielu krajach, a szczególnie gwałtownie w Polsce.

W 2016 roku, podobnie jak rok wcześniej, w krajach OECD zarejestrowano ponad 1,6 miliona wniosków o azyl, spośród których trzy czwarte zostało złożonych w europejskich krajach OECD. 20% wniosków o azyl w krajach OECD zostało złożonych przez Syryjczyków, a 13% - przez Afgańczyków. Niemcy zarejestrowały w 2016 roku 720 000 kompletnych wniosków o azyl, co stanowi największą w stosunku do ilości obywateli liczbę ze wszystkich krajów OECD (0,9%).

W odpowiedzi na zwiększające się zapotrzebowanie na ochronę międzynarodową wiele krajów OECD rozbudowało swoje programy przesiedleń. W kilku krajach warunki zapewniane osobom objętym statusem ochronnym poza konwencją genewską UNHCR z 1951 roku stały się jednak mniej korzystne. Wiele krajów wprowadza także bardziej restrykcyjne kontrole granic oraz wjazdów i pobytów migrantów. Jednocześnie kraje OECD dalej przebudowują i ulepszają istniejące przepisy prawne, aby przyciągać wysoko wykwalifikowanych pracowników, przedsiębiorców i inwestorów z zagranicy poprzez tworzenie im nowych możliwości wjazdu i lepszych warunków pobytu.

W 2016 roku poziom zatrudnienia migrantów w OECD utrzymał się na stabilnym poziomie 67,4%, o 1 punkt procentowy wyższym niż rok wcześniej. Stopa bezrobocia dla osób urodzonych za granicą nadal jednak, a zwłaszcza w Europie, była wyższa niż w przypadku rodowitych mieszkańców.

W kontekście kryzysu uchodźczego włożono wiele wysiłków w tworzenie przepisów prawnych ułatwiających integrację nowo przybyłych uchodźców i osób ubiegających się o azyl na rynku pracy. Wiele krajów OECD rozbudowało wachlarz rozwiązań, tak aby umożliwić opracowywanie programów integracyjnych dopasowanych do konkretnych sytuacji oraz do potrzeb rynku pracy. Jednocześnie dużą

wagę przykładają się do podejmowania szybkich kroków, w tym do bezzwłocznej analizy umiejętności, oraz przyspieszania procesu integracji, także poprzez skrócenie czasu trwania programów. W kilku krajach uczestnictwo w programach integracyjnych przestało być obowiązkowe.

Migracje rodzinne

Migracje rodzinne, dzielone na cztery główne podkategorie (zakładanie rodziny, towarzyszenie rodzinie, łączenie rodzin oraz adopcja międzynarodowa), to główny strumień stałych migracji do obszaru OECD w ostatnich latach.

Migracje rodzinne dotyczą bardzo zróżnicowanej grupy migrantów, od noworodków po osoby w podeszłym wieku, o dowolnym poziomie umiejętności i pochodzących z całego świata. Ta różnorodność wyróżnia migracje rodzinne od innych migracji. Jest to złożone zjawisko, które w krajach OECD regulowane jest przez szereg zasad i przepisów dotyczących migracji rodzinnych.

W ciągu ostatnich dekad nastąpiło jednoczesne rozszerzanie uprawnień i zaostrzanie warunków w kwestii kryteriów kwalifikacji i przyznawania zezwolenia na pobyt dla imigrantów rodzinnych. Zarządzanie migracjami rodzinnymi stało się o tyle bardziej złożone, że powinno ono pogodzić odrębne priorytety i konkurujące ze sobą cele polityki. Migracjami rodzinnymi powinno się odpowiednio zarządzać, jednak znaczna liczba przeszkód ogranicza zakres możliwych działań. Obecna polityka dotycząca migracji rodzinnych ma przed sobą cztery główne wyzwania: lepsze przewidywanie poziomu przepływu migracji rodzinnych; zrównoważenie zasad migracji rodzinnych w stosunku do zapotrzebowania krajów na utrzymanie swojej atrakcyjności dla wybranych imigrantów zarobkowych; opracowywanie kryteriów migracji rodzinnej, tak aby przyspieszały one proces integracji; rozwiązanie problemu prawa do łączenia rodzin dla osób małoletnich bez opieki.

Najważniejsze dane

Aktualny poziom migracji jest najwyższy od 2007 roku

- Liczba wjazdów stałych migrantów do krajów OECD w 2015 roku wyniosła 4,7 miliona (+7% w porównaniu do roku 2014), a na rok 2016 szacowana jest według wstępnych danych na ok. 5 milionów.
- W 2016 roku, podobnie jak rok wcześniej, w krajach OECD zarejestrowano ponad 1,6 miliona wniosków o azyl. W ciągu tych dwóch lat 1,5 miliona osób otrzymało pomoc międzynarodową.
- W 2015 roku pozwolenie na studiowanie na uczelniach wyższych na terenie OECD przyznano 1,5 milionowi osób.
- Liczba mieszkających w krajach OECD osób urodzonych za granicą utrzymała się w 2015 roku na poziomie 124 milionów.

Integracja imigrantów na rynku pracy powoli się poprawia

- Ponad dwie trzecie imigrantów w krajach OECD pracuje. Poziom bezrobocia dla pracowników urodzonych za granicą wynosił w 2016 średnio 8,3%, a w europejskich krajach OECD - 12,4%, czyli odpowiednio o 1,8 i 4,3 punktu procentowego więcej niż w przypadku rodowitych pracowników.
- Migranci są silnie obecni na stanowiskach pracy obejmujących rutynowe działania, co sprawia, że są bardziej narażeni na ryzyko utraty pracy w związku z postępującą automatyzacją. W europejskich krajach OECD 47% pracowników urodzonych za granicą pracuje w zawodach polegających przede wszystkim na zadaniach rutynowych.

Migracje rodzinne

- W 2015 roku zezwolenie na pobyt ze względów rodzinnych otrzymało w krajach OECD ponad 1,6 miliona migrantów, co stanowi prawie 40% ogółu przepływu stałych migrantów.
- Migracja w wyniku łączenia rodzin nie jest tak silna, jak poszczególne kategorie migracji zarobkowej, lecz także jest ona uwarunkowana wprowadzanymi zmianami prawnymi w zakresie warunków, okresów rozpatrywania oraz zasad dla innych dróg imigracyjnych.

- Ważnym i przybierającym na znaczeniu czynnikiem w kwestii migracji rodzinnych jest zakładanie rodzin. W wielu krajach OECD ponad 10% małżeństw zawieranych jest między obywatelem danego kraju i obcokrajowcem.
- Wydaje się, że w porównaniu do innych grup migrantów dorośli migranci rodzinni wolniej integrują się na rynku pracy kraju przyjmującego. W Europie ich poziom zatrudnienia średnio dopiero po 20 latach pobytu osiąga poziom podobny do innych kategorii migrantów i rodowitych mieszkańców.
- Migracja rodzinna współmałżonków i dzieci obcokrajowców w większości krajów OECD podlega wymogom dotyczącym przychodów i zakwaterowania. Ograniczenia te są rzadsze w przypadku posiadających obce obywatelstwo małżonków lub dzieci obywateli. W kilku krajach OECD w ciągu ostatnich dziesięciu lat dodano także wymóg znajomości języka i integracji, które jednak nie wydają się mieć wpływu na ich poziom zatrudnienia.

© OECD

Niniejsze podsumowanie nie jest oficjalnym tłumaczeniem materiałów OECD.

Kopiowanie niniejszego podsumowania jest dozwolone pod warunkiem zamieszczenia informacji o prawach autorskich OECD i tytułu oryginalnej publikacji.

Wielojęzyczne podsumowania są tłumaczeniami fragmentów dokumentów OECD, pierwotnie opublikowanych w językach angielskim i francuskim.

[Przeczytaj pełną wersję w języku angielskim w iBibliotece OECD!!](#)

© OECD (2017), *International Migration Outlook 2017*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/migr_outlook-2017-en